

да включва всичко въ себе си. Въ туй състояние на благодѣ, въ Бога нѣма нито най-малкото желание да стори нѣкому най-малкото зло. Той като мине покрай най-малката, най-нищожната мушица, все ще ѝ се позасмѣе, ще ѝ даде условия да живѣе. И дѣто има смъртъ, разрушение, нещастие, Богъ се притича на помощ на всички. Защото разрушенията въ свѣта произтичатъ отъ съвсѣмъ други причини. Нѣма да се спирамъ да обяснявамъ, кои сж причинитѣ за разрушенията, затова има много теории. Азъ нѣма да се спирамъ и да обяснявамъ, кои сж причинитѣ за грѣха. Азъ не искамъ нито да подържамъ тия теории, нито да ги опровергавамъ, за сега тѣ сж приятно занимание на човѣшкия умъ. Обаче има нѣщо съществено въ всичко това. Туй, което човѣкъ е прѣживѣлъ прѣзъ всички вѣкове, това сж придобивкитѣ отъ тия 250 милиарди години. То остава у насъ безсмъртно, то съставлява у насъ основата на една безсмъртна велика наука, въ която участвуваме не само ние, но и всички по-велики, по възвишени същества. Та казвамъ: да проявяваме и да прилагаме всѣки день закона на Любовта, това е нашето прѣдназначение въ живота. Нѣкой казва: азъ зная това, слушалъ съмъ какви ли не бесѣди за Любовта. Казвамъ: ти изучавалъ ли си тия 35 милиона проявления на Любовта? Любовта има 250 милиарда приложения. Понеже казваме, че човѣшкиятъ духъ е живѣлъ 250 милиарда години до сега, значи всѣка година отговаря на едно приложение на Любовта — спорѣдъ възрастъта му. Какво богатство е това! Сега вие ще се оплашите, ще кажете: замота ни се умътъ! Нѣма защо да ви